

Rättsfallssamlingen

BESLUT AV DOMSTOLENS VICE ORDFÖRANDE

den 28 september 2023 *

”Överklagande – Interimistiskt förfarande – Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Ukraina – Frysning av penningmedel och ekonomiska resurser – Bibehållande av en fysisk persons namn i en förteckning över personer, enheter och organ som är föremål för dessa åtgärder – Uppskov med förfarandet för ”återupptagning” av denna person – Offentliggörande av ett meddelande i *Europeiska unionens offentliga tidning* – Skyldighet att vidta åtgärder avseende viseringar som beviljats av medlemsstaterna – Åtgärder som kan vidtas av domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder”

I mål C-564/23 P(R),

angående ett överklagande enligt artikel 57 andra stycket i Europeiska unionens stadga, som gavs in den 13 september 2023,

Europeiska unionens råd, företrätt av P. Mahnič, R. Meyer och J. Rurarz, samtliga i egenskap av ombud,

klagande,

ytterligare deltagare i rättegången,

Nikita Dmitrievich Mazepin, Moskva (Ryssland), företrädd av A. Bass, T. Marembert, D. Rovetta, avocats, M. Campa, M. Moretto och V. Villante, avvocati,

sökande i första instans,

Republiken Lettland,

intervenient i första instans,

meddelar

DOMSTOLENS VICE ORDFÖRANDE

efter att ha hört generaladvokaten Szpunar,

följande

* Rättegångsspråk: Engelska.

Beslut

- 1 Europeiska unionens råd har i sitt överklagande yrkat att Europeiska unionens tribunals ordförandes beslut av den 7 september 2023, Mazepin/rådet (T-743/22 RIII) (nedan kallat det överklagade beslutet), genom vilket den ansökan om interimistiska åtgärder som framställts av Nikita Dmitrievich Mazepin beviljades, ska upphävas.

Tillämpliga bestämmelser

Beslut 2014/145/Gusp

- 2 I artikel 1.1, 1.6, och 1.7 i rådets beslut 2014/145/Gusp av den 17 mars 2014 om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 78, 2014, s. 16), i dess lydelse enligt rådets beslut (Gusp) 2023/1218 av den 23 juni 2023 (EUT L 159I, 2023, s. 526), föreskrivs följande:

”1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra inresa till eller transitering genom deras territorium för

...

- e) ledande affärsmän som är verksamma i Ryssland och deras närmaste familjemedlemmar eller andra fysiska personer som gynnas av dem, eller affärsmän som är delaktiga i ekonomiska sektorer som utgör en betydande inkomstkälla för Ryska federationens regering, som är ansvarig för annekteringen av Krim och destabiliseringen av Ukraina, ...

...

samt fysiska personer som har samröre med dem eller med de juridiska personer, enheter eller organ ... enligt förteckningen i bilagan.

...

6. Medlemsstaterna får bevilja undantag från de åtgärder som föreskrivs i punkt 1, när resan är motiverad av allvarliga humanitära skäl eller för deltagande i mellanstatliga möten och möten som stöds eller anordnas av [Europeiska] unionen eller som anordnas av en medlemsstat som är ordförande i [Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa], där man för en politisk dialog som direkt främjar de restriktiva åtgärdernas politiska mål, inbegripet stöd för Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende.

7. En medlemsstat som vill bevilja undantag i enlighet med punkt 6 ska anmäla detta skriftligt till rådet. Undantag ska anses beviljat, såvida inte en eller flera av rådets medlemmar gör en skriftlig invändning inom två arbetsdagar efter det att de mottagit anmälan om det föreslagna undantaget. Om en eller flera av rådets medlemmar gör en invändning får rådet med kvalificerad majoritet besluta att bevilja det föreslagna undantaget.”

Förordning (EU) nr 269/2014

- 3 I artikel 2.1 i rådets förordning (EU) nr 269/2014 av den 17 mars 2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 78, 2014, s. 6), i dess lydelse enligt rådets förordning (EU) nr 476/2014 av den 12 maj 2014 (EUR L 137, 2014, s. 1) (nedan kallad förordning nr 269/2014), föreskrivs följande:

”Alla penningmedel och ekonomiska resurser som tillhör, ägs, innehas eller kontrolleras av fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ eller av fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som är förbundna med dem, och som förtecknas i bilaga I, ska frysas.”

- 4 Artikel 14.4 i denna förordning har följande lydelse:

”Förteckningen i bilaga I ska ses över regelbundet, och senast var tolfte månad.”

Bakgrund till tvisten

- 5 Den 9 mars 2022 antog rådet beslutet (Gusp) 2022/397 om ändring av beslut 2014/145/Gusp (EUT L 80, 2022, s. 31), genom vilket Nikita Dmitrievich Mazepins namn lades till i den förteckning över personer, enheter och organ som var föremål för restriktiva åtgärder vilken angavs i bilagan till beslut 2014/145.
- 6 Samma dag antog rådet genomförandeförordning (EU) 2022/396, om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 (EUT L 80, 2022, s. 1), genom vilken Nikita Dmitrievich Mazepins namn lades till i förteckningen över fysiska och juridiska personer, enheter och organ i bilaga I till förordning nr 269/2014.
- 7 Den 14 september 2022 antog rådet beslut (Gusp) 2022/1530 om ändring av beslut 2014/145 (EUT L 239, 2022, s. 149), i vilket det beslutade att bibehålla Nikita Dmitrievich Mazepins namn i förteckningen över personer, enheter och organ som var föremål för restriktiva åtgärder i bilagan till beslut 2014/145, och ändrade motiveringen till varför hans namn uppförts i denna förteckning.
- 8 Samma dag antog rådet genomförandeförordning (EU) 2022/1529 om genomförande av förordning nr 269/2014 (EUT L 239, 2022, s. 1), genom vilken Nikita Dmitrievich Mazepins namn med samma motivering som i föregående punkt bibehölls i förteckningen över fysiska och juridiska personer, enheter och organ i bilaga I till förordning nr 269/2014.
- 9 Den 13 mars 2023 antog rådet beslut (Gusp) 2023/572 om ändring av beslut 2014/145 (EUT L 75 I, 2023, s. 134), i vilket det beslutade att bibehålla Nikita Dmitrievich Mazepins namn i förteckningen över personer, enheter och organ som var föremål för restriktiva åtgärder i bilagan till beslut 2014/145 och ändrade motiveringen till varför hans namn uppförts i denna förordning samt hans personuppgifter.
- 10 Samma dag antog rådet genomförandeförordning (EU) 2023/571 om genomförande av förordning nr 269/2014 (EUT L 75 I, 2023, s. 1), genom vilken Nikita Dmitrievich Mazepins namn bibehölls, med samma ändringar av motiveringar och personuppgifter som i föregående punkt, i förteckningen över fysiska och juridiska personer, enheter och organ i bilaga I till förordning nr 269/2014.

Förfarandet vid tribunalen och det överklagade beslutet

- 11 Genom en ansökan som inkom till tribunalens kansli den 25 november 2022, väckte Nikita Dmitrievich Mazepin talan om ogiltigförklaring av beslut 2022/1530 och av genomförandeförordning 2022/1529, i den del dessa rättsakter avser honom (nedan tillsammans kallade de första omtvistade rättsakterna).
- 12 Genom en särskild handling som inkom till tribunalens kansli den 9 december 2022, ansökte Nikita Dmitrievich Mazepin om interimistiska åtgärder, vilka i huvudsak avsåg uppskov med verkställigheten av de första omtvistade rättsakterna. Genom beslut av den 1 mars 2023 Mazepin/rådet (T-743/22 R, EU:T:2023:102), beviljade tribunalens ordförande denna ansökan och beslutade om partiellt uppskov med verkställigheten av dessa rättsakter beträffande Nikita Dmitrievich Mazepin.
- 13 Genom en särskild handling som inkom till tribunalens kansli den 4 april 2023, anpassade Nikita Dmitrievich Mazepin, på grundval av artikel 86 i tribunalens rättegångsregler, den ansökan som nämns i punkt 11 i förevarande beslut, så att denna även avsåg ogiltigförklaring av beslut 2023/572 och av genomförandeförordning 2023/571 (nedan tillsammans kallade de andra omtvistade rättsakterna).
- 14 Genom en särskild handling som inkom till tribunalens kansli samma dag gav Nikita Dmitrievich Mazepin in en ytterligare ansökan om interimistiska åtgärder, vilken i huvudsak avsåg uppskov med verkställigheten av de andra omtvistade rättsakterna. I tribunalens ordförandes beslut av den 19 juli 2023, Mazepin/rådet (T-743/22 RII, EU:T:2023:406), beviljade tribunalens ordförande denna ansökan och beslutade om ett partiellt uppskov med verkställigheten av dessa rättsakter i den del de avsåg Nikita Dmitrievich Mazepin.
- 15 Genom en särskild handling som inkom till tribunalens kansli den 7 september 2023, gav Nikita Dmitrievich Mazepin in en tredje ansökan om interimistiska åtgärder.
- 16 I det överklagade beslutet beviljade tribunalens ordförande denna ansökan och beslutade i huvudsak följande:
 - I punkt 1 i avgörandet i detta beslut: Uppskov med verkställigheten av återuppförandet av Nikita Dmitrievich Mazepins namn i förteckningen på samma villkor som den som föreskrivs i punkterna 1 och 2 i avgörandet i tribunalens ordförandes beslut av den 19 juli 2023, Mazepin/rådet (T-743/22 RII, EU:T:2023:406).
 - I punkt 2 i detta avgörande: Offentliggörande i *Europeiska unionens offentliga tidning* av ett meddelande som tydligt anger uppskov av verkställigheten med detta meddelade ”återuppförande”.
 - I punkt 3 i detta avgörande: Rådet ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att medlemsstaterna på ett effektivt och fullständigt sätt rättar sig efter tribunalens ordförandes beslut av den 19 juli 2023, Mazepin/rådet (T-743/22 RII, EU:T:2023:406), och särskilt för att säkerställa att den visering som utfärdades till Nikita Dmitrievich Mazepin den 7 augusti 2023 eller varje annan visering som kan bli nödvändig omfattar åtminstone Schengenområdets medlemsstaters territorium och förblir giltigt under den period som krävs för att göra det möjligt för Nikita Dmitrievich Mazepin att på ett effektivt sätt utöva sina rättigheter enligt detta beslut.

- I punkt 4 i detta avgörande: Rådet ska informera tribunalens ordförande om de åtgärder som vidtagits.
- 17 Den 14 september 2023 gav Nikita Dmitrievich Mazepin enligt artikel 164 i tribunalens rättegångsregler in en ansökan om rättelse av det överklagade beslutet.
- 18 I beslut av den 19 september 2023, Mazepin/rådet (T-743/22 RIII), beslutade tribunalens ordförande om interimistiska åtgärder som i huvudsak var jämförbara med dem som anges i punkt 16 i förevarande beslut och upphävde det överklagade beslutet.

Parternas yrkanden

- 19 Rådet har yrkat att domstolen ska
- upphäva det överklagade beslutet,
 - avslå ansökan om interimistiska åtgärder, och
 - låta frågan om rättegångskostnader anstå.
- 20 Nikita Dmitrievich Mazepin har yrkat att domstolen ska
- fastställa att det inte längre finns anledning att fatta beslut i detta förfarande om interimistiska åtgärder, eller
 - ogilla överklagandet och, under alla omständigheter,
 - förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Anledning saknas att döma i saken

Argument

- 21 Nikita Dmitrievich Mazepin har gjort gällande att eftersom tribunalens ordförande, genom beslutet av den 19 september 2023, Mazepin/rådet (T-743/22 RIII), upphävde det överklagade beslutet, saknar förevarande överklagande föremål och att det därför saknas anledning att pröva det.

Rättslig bedömning

- 22 Det framgår av själva lydelsen i avgörandet i tribunalens ordförandes beslut av den 19 september 2023, Mazepin/rådet (T-743/22 RIII), att det överklagade beslutet är upphävt.
- 23 I artikel 159 i tribunalens rättegångsregler föreskrivs i detta hänseende att ett beslut om interimistiska åtgärder på ansökan av en rättegångsdeltagare när som helst får ändras eller upphävas med hänsyn till ändrade förhållanden.

- 24 Av domstolens praxis följer att ett beslut av domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder om att upphäva ett beslut om beviljande av en interimistisk åtgärd inte innebär något retroaktivt upphävande av detta beslut, utan enbart en ändring eller ett upphävande av det, eftersom domaren endast kan pröva ett sådant beslut vad gäller framtiden (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 14 februari 2002, kommissionen/Artegodan, C-440/01 P(R), EU:C:2002:95, punkt 65, och beslut av domstolens vice ordförande av den 19 maj 2022, Republiken Tjeckien/Polen (Brunkolsgruva i Turów), C-121/21 R, EU:C:2022:408, punkt 22).
- 25 Detta beslut kan således inte medföra att de redan inträffade verkningarna av ett beslut om beviljande av en interimistisk åtgärd ifrågasätts (se, för ett liknande resonemang, beslut av domstolens vice ordförande av den 19 maj 2022, Republiken Tjeckien/Polen (Brunkolsgruva i Turów), C-121/21 R, EU:C:2022:408, punkt 23).
- 26 Av detta följer att tribunalens ordförandes beslut av den 19 september 2023, Mazepin/rådet (T-743/22 RIII), på sin höjd kan frånta det överklagade beslutet dess verkningar, men att det inte innebär att beslutet försvinner från unionens rättsordning, eftersom de verkningar som det överklagade beslutet medfört fortsätter mellan dagen för delgivningen av detta och dagen för delgivningen av beslutet om att det upphävts.
- 27 Följaktligen kan det konstateras att förevarande överklagande bibehåller sitt föremål och därför ska prövas.

Prövning av överklagandet

- 28 Rådet har, till stöd för sitt överklagande, åberopat fem grunder. Den första grunden avser ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten, den andra och den fjärde grunden rör en uppenbart felaktig rättstillämpning avseende frågan om omfattningen av tribunalens ordförandes behörighet att fatta beslut om interimistiska åtgärder. Såvitt avser den tredje grunden avser denna grund uppenbara fel i tillämpningen av villkoren för beviljande av interimistiska åtgärder. Som femte grund har anförts att punkt 3 i avgörandet i det överklagade beslutet är behäftat med en uppenbart felaktig rättstillämpning.

Den femte grunden

Argument

- 29 Rådet har, som första grund, vilken ska prövas först, gjort gällande att punkt 3 i avgörandet i det överklagade beslutet är behäftat med flera uppenbart felaktiga rättstillämpningar.
- 30 För det första innebär den åtgärd som rådet förpliktas att vidta enligt denna punkt 3 ett åsidosättande av den kompetensfördelning som återspeglas i artikel 266 FEUF. Det ankommer inte på unionsdomstolarna utan på rådet att vidta de nödvändiga åtgärderna för att verkställa detta beslut.
- 31 Vidare är nämnda punkt 3 behäftad med en felaktig rättstillämpning i den mån den föreskriver att rådet ska vidta en åtgärd som inte omfattas av dess behörighet. Rådet har inte makten att garantera att medlemsstaterna tillämpar unionsrätten. I synnerhet tillåter varken unionens primärrätt eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009

om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 2009, s. 1) denna institution att ingripa i medlemsstaternas utfärdande av viseringar. I enlighet med artikel 13.2 FEU ska rådet således endast handla inom ramen för de befogenheter det har tilldelats.

- 32 Slutligen utfärdade tribunalens ordförande, i denna punkt 3, i praktiken ett föreläggande för medlemsstaterna och överskred således gränserna för sin behörighet.
- 33 Nikita Dmitrievich Mazepin har gjort gällande att rådet har en skyldighet att verkställa de åtgärder som anges i avgörandet i det överklagade beslutet, i syfte att rätta sig efter artikel 13.2 FEU och artikel 266 FEUF.
- 34 Rådet har vidare en behörighet, som fastställs i artikel 16.1 och artikel 32 FEU, att samordna medlemsstaternas agerande inom ramen för utrikesfrågor och gemensam säkerhetspolitik. Således skulle rådet, när det gäller medlemsstaternas tillämpning av tribunalens vice ordförandes beslut av den 19 juli 2023, Mazepin/rådet (T-743/22 RII, EU:T:2023:406), exempelvis kunna uppmana dem att anta ett gemensamt synsätt som består i att utfärda en enhetlig visering för Nikita Dmitrievich Mazepin och samtidigt låta den berörda medlemsstaten bedöma huruvida de skäl som han har angett för att resa in på dess territorium uppfyller kraven i detta beslut.

Bedömning

- 35 Enligt artikel 13.2 FEU ska unionens institutioner handla inom ramen för de befogenheter som de har tilldelats genom fördraget (se, för ett liknande resonemang, dom av den 23 oktober 2007, Europaparlamentet/kommissionen, C-403/05, EU:C:2007:624, punkt 49).
- 36 Denna bestämmelse, som gäller för unionens samtliga institutioner, utgör hinder för att domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder förpliktar rådet att vidta en eller flera åtgärder som inte omfattas av denna institutions behörighet.
- 37 Det ska i detta hänseende erinras om att tribunalens ordförande, i punkt 3 i avgörandet i det överklagade beslutet, förpliktade rådet att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att medlemsstaterna, på ett effektivt och fullständigt sätt, rättade sig efter tribunalens ordförandes beslut av den 19 juli 2023, Mazepin/rådet (T-743/22 RII, EU:T:2023:406), och, i synnerhet, för att säkerställa att den visering som utfärdades för Nikita Dmitrievich Mazepin den 7 augusti 2023 eller varje annan visering som skulle kunna bli nödvändig åtminstone omfattar Schengenområdet medlemsstaters territorium och förblir giltig under den nödvändiga perioden för att tillåta Nikita Dmitrievich Mazepin att på ett effektivt sätt utöva de rättigheter som beviljats genom detta beslut.
- 38 Det kan emellertid konstateras att unionens primärrätt inte ger rådet någon allmän behörighet att vidta åtgärder som reglerar medlemsstaternas tillämpning av sådana rättsakter som de första eller de andra omtvistade rättsakterna. I synnerhet får den skyldighet som åligger medlemsstaterna, enligt artikel 32 FEU, att samråda med varandra inom Europeiska rådet och rådet om alla utrikes- och säkerhetspolitiska frågor av allmänt intresse inte förstås så, att de tillåter rådet att vidta åtgärder som är avsedda att uppmana medlemsstaterna att utfärda en visering på de villkor som föreskrivs i det överklagade beslutet.
- 39 Vidare ger denna rätt inte heller rådet någon behörighet att vidta individuella åtgärder i syfte att säkerställa en medlemsstats utfärdande av en visering eller att garantera att en sådan visering får en viss geografisk eller tidsmässig räckvidd.

- 40 Rådet ges inte heller någon sådan behörighet genom de unionsrättsakter som harmoniserar den politik som medlemsstaterna bedriver på viseringsområdet. I synnerhet föreskrivs ingen sådan behörighet i förordning nr 810/2009.
- 41 Det bör dessutom erinras om att artikel 1.7 i beslut 2014/145, i dess lydelse enligt beslut 2023/1218, föreskriver att rådet, i vissa fall, får uttala sig om möjligheten för en medlemsstat att utfärda en visering, genom undantag från de restriktiva åtgärder som följer av artikel 1.1 i detta beslut.
- 42 Denna artikel 1.7 tillåter emellertid inte rådet att på eget initiativ ingripa i en medlemsstat eller att till en medlemsstat rikta instruktioner om utfärdande eller räckvidd av en visering, utan ger endast denna institution en möjlighet att besluta huruvida en medlemsstat som önskar utfärda en visering får frångå dessa restriktiva åtgärder, för det fall en eller flera medlemmar av rådet har motsatt sig utfärdandet av denna visering.
- 43 Av detta följer att rådet saknar behörighet att vidta de åtgärder som avses i punkt 3 i avgörandet i det överklagade beslutet och att tribunalens ordförande således inte, utan att åsidosätta artikel 13.2 FEU, kunde förplikta rådet att vidta sådana åtgärder.
- 44 Av detta följer att den femte grunden ska leda till bifall av överklagandet.
- 45 Eftersom denna grund endast avser punkt 3 i avgörandet i det överklagade beslutet, ska även den andra grunden för överklagandet prövas.

Den andra grunden

Argument

- 46 Rådet har genom sin andra grund, som ska prövas i andra hand, gjort gällande att tribunalens ordförande, genom att ha förordnat om de åtgärder som anges i punkterna 1–3 i avgörandet i det överklagade beslutet, har gjort en uppenbart felaktig rättstillämpning beträffande omfattningen av sin behörighet att besluta om interimistiska åtgärder.
- 47 Tribunalens domare med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder är, enligt artikel 157.2 i tribunalens rättegångsregler, behörig att vidta provisoriska åtgärder för att skydda effektiviteten av ett beslut som kommer att följa av en ansökan om interimistiska åtgärder, vilket har till syfte att upprätthålla effektiviteten av det kommande avgörandet i huvudförandet som denna ansökan är underordnad.
- 48 I förevarande mål avser den talan som Nikita Dmitrievich Mazepin väckt i huvudförandet fyra unionsrättsakter. Följaktligen kan tribunalens ordförande, i förevarande förfarande, endast vidta interimistiska åtgärder i syfte att bibehålla effektiviteten av ett eventuellt beslut om ogiltigförklaring av dessa rättsakter. Således ska de åtgärder som vidtas enligt artikel 157.2 i tribunalens rättegångsregler endast avse att bibehålla effektiviteten av sådana interimistiska åtgärder.

- 49 Tribunalens ordförande antog emellertid, genom det överklagade beslutet, åtgärder beträffande rättsakter som inte avsågs med den talan som Nikita Dmitrievich Mazepin väckt i huvudförandet och som ännu inte ens hade beslutats. Därmed överskred tribunalens ordförande gränserna för sin behörighet.
- 50 Denna analys bekräftas av lydelsen i artikel 278 FEUF och i artikel 156.1 i tribunalens rättegångsregler, av vilka följer att tribunalens ordförande endast får besluta om uppskov med verkställigheten av en rättsakt som angripits genom talan i ett huvudförande vid tribunalen.
- 51 Även om artikel 279 FEUF och artikel 156.2 i tribunalens rättegångsregler visserligen gör det möjligt för tribunalen att vidta andra typer av interimistiska åtgärder, kräver dessa bestämmelser emellertid att dessa åtgärder är knutna till en huvudtalan som väckts vid denna domstol av den berörde sökande, vilket inte är fallet i förevarande mål.
- 52 Nikita Dmitrievich Mazepin har, i första hand, gjort gällande att tribunalens ordförande, genom det överklagade beslutet, har förordnat om uppskov med verkställigheten inte av en framtida rättsakt, utan av ett administrativt förfarande som pågick vid den tidpunkt då detta beslut undertecknades. En sådan åtgärd skulle, enligt artikel 279 FEUF, kunna vidtas i syfte att säkerställa att rådet iakttar de beslut om interimistiska åtgärder som redan har meddelats av tribunalens ordförande i förevarande mål, i ett sammanhang där det är uppenbart att rådet har åsidosatt de skyldigheter som följer av dessa sistnämnda beslut.
- 53 Nikita Dmitrievich Mazepin har, i andra hand, gjort gällande att de åtgärder som tribunalens ordförande har vidtagit är nödvändiga för att han ska kunna garanteras ett effektivt domstolsskydd.
- 54 Han har, i tredje hand, anfört att varje felaktighet som avser att det överklagade beslutet har meddelats för tidigt nu har avhjälpits, eftersom han, efter delgivningen av detta, anpassade yrkandena i sin talan om ogiltigförklaring.

Bedömning

- 55 Det ska, inledningsvis, påpekas att även om den andra grunden avser punkterna 1–3 i avgörandet i det överklagade beslutet, framgår felaktigheten i punkt 3 i detta avgörande redan av punkt 43 i förevarande beslut. Således ska denna grund enbart prövas i den del den avser punkterna 1 och 2 i detta avgörande.
- 56 Det ska i detta hänseende erinras om att i artikel 39 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol, som är tillämplig på förfarandet vid tribunalen enligt artikel 53 första stycket i denna stadga, föreskrivs att ordföranden, får pröva yrkanden om beviljande av de åtgärder som föreskrivs i artiklarna 278 och 279 FEUF, ”genom ett förenklat förfarande, som vid behov får avvika från enskilda föreskrifter i denna stadga och som ska fastställas i rättegångsreglerna”.
- 57 I detta sammanhang ger artikel 157.1 i tribunalens rättegångsregler tribunalens ordförande behörighet att fastställa en kort frist inom vilken övriga rättegångsdeltagare har rätt att yttra sig skriftligen eller muntligen. I artikel 157.2 i dessa rättegångsregler föreskrivs emellertid att tribunalens ordförande får bifalla ansökan även innan yttrande inkommit från övriga rättegångsdeltagare.

- 58 Av dessa bestämmelser följer att tribunalens ordförande, när denne fattar beslut i egenskap av domare med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder, har behörighet att uttala sig utan att först höra parternas yttranden (se, för ett liknande resonemang, beslut av domstolens vice ordförande av den 8 december 2020, Price/rådet, C-298/20 P(R), EU:C:2020:1006, punkt 26 och där angiven rättspraxis).
- 59 Det följer av domstolens praxis avseende artikel 160.7 i domstolens rättegångsregler, den bestämmelse som motsvarar artikel 157.2 i tribunalens rättegångsregler, att en domare som prövar en ansökan om interimistiska åtgärder får besluta om sådana åtgärder som en säkerhetsåtgärd, redan innan den andra parten har framställt sitt yttrande, antingen fram till dess att meddelandet av det beslut som slutligt avgör ansökan om interimistiska åtgärder, eller fram till dess att det huvudförandet avslutats, om detta sker tidigare, när meddelandet av dessa åtgärder tillgodoser intresset av en god rättsskipning, särskilt i syfte att garantera det interimistiska förfarandets effektivitet (se, för ett liknande resonemang, beslut av domstolens vice ordförande av den 27 juli 2023, VC/EU-OSHA, C-456/23 P(R)-R, EU:C:2023:612, punkt 4 och där angiven rättspraxis).
- 60 Det förfarande som införts i artikel 157.2 i tribunalens rättegångsregler utgör således ett undantagsförfarande avsett att tillåta att så snabbt som möjligt förordna om interimistiska åtgärder, i syfte att säkerställa den tidsförflytning som krävs för att, efter det kontradiktoriska förfarandet, uttala sig om en ansökan om interimistiska åtgärder inte medför att den part som har framställt denna ansökan går miste om ett tillräckligt domstolsskydd.
- 61 Detta undantagsförfarande utgör icke desto mindre ett särskilt villkor för genomförandet av artiklarna 278 och 279 FEUF samt artikel 39.1 i stadgan för Europeiska unionens domstol. Det kan således konstateras att detta förfarande, liksom rådet har gjort gällande, inte tillåter domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder att vidta åtgärder som denne inte har behörighet att besluta om enligt artiklarna 278 och 279 FEUF.
- 62 Eftersom det överklagade beslutet inte preciserar huruvida de åtgärder som det förordnas om i punkterna 1 och 2 i själva avgörandet är grundade på artikel 278 eller på artikel 279 FEUF, ska det prövas huruvida dessa åtgärder följer av den behörighet som den ena eller andra av dessa artiklar ger domaren med behörighet att beslut om interimistiska åtgärder.
- 63 Vad avser artikel 278 FEUF föreskrivs i denna artikel att talan som förs vid domstolen inte ska hindra verkställighet. Domstolen får dock om den anser att omständigheterna så kräver förordna om uppskov med verkställigheten av den påtalade rättsakten.
- 64 Denna artikel har genomförts i artikel 156.1 i tribunalens rättegångsregler, i vilken preciseras att en ansökan enligt artikel 278 FEUF om uppskov med verkställighet av en rättsakt som har utfärdats av en institution endast kan prövas om sökanden har angripit rättsakten genom att väcka talan vid tribunalen.
- 65 I förevarande mål hade, vid det datum då det överklagade beslutet undertecknades, en talan väckts vid tribunalen, inom ramen för den talan om ogiltigförklaring som Nikita Dmitrievich Mazepin väckt, med yrkanden avseende besluten 2022/1530 och 2023/572 samt genomförandebesluten 2022/1529 och 2023/571 (nedan tillsammans kallade de omtvistade rättsakterna).

- 66 Det kan mot denna bakgrund konstateras att punkterna 1 och 2 i avgörandet i detta beslut inte formellt har framställts så att de fastställer ett uppskov med verkställigheten av en eller flera av de rättsakter mot vilka Nikita Dmitrievich Mazepin har väckt talan vid tribunalen.
- 67 Det kan inte heller anses att dessa punkter förordnar om ett uppskov av vissa av dessa rättsakters verkningar.
- 68 Förfarandet för ”återuppförande”, beträffande vilket uppskov förordnas i punkt 1 i avgörandet, har till syfte att ändra dels beslut 2014/145 genom att förlänga giltigheten av detta beslut, dels förordning nr 269/2014 genom att genomföra den skyldighet som föreskrivs i artikel 14.4 i förordningen att regelbundet se över förteckningen i bilaga I till denna förordning.
- 69 Eftersom även de omtvistade rättsakterna begränsar sig till att ändra beslut 2014/145 och förordning nr 269/2014, utan att därmed tvinga rådet att i framtiden inleda något nytt förfarande för ”återuppförande”, kan således det förfarande som föreskrivs i punkt 1 i avgörandet inte anses utgöra en verkan av dessa rättsakter eller åtgärd för genomförande av dessa.
- 70 Beträffande punkt 2 i avgörandet i det överklagade beslutet, förordnas i denna punkt om ett offentliggörande i *Europeiska unionens offentliga tidning*, vilket varken föreskrivs eller förbjuds i dessa rättsakter.
- 71 Av detta följer att punkterna 1 och 2 i detta avgörande inte kunde grundas på artikel 278 FEUF.
- 72 Vad för det andra gäller artikel 279 FEUF, föreskrivs i denna att domstolen, i ärenden som anhängiggjorts vid den, får föreskriva nödvändiga interimistiska åtgärder.
- 73 Denna artikel ger domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder ett stort utrymme för eget skön för att fastställa vilka åtgärder som ska vidtas, vilket bland annat kan utgöras av förordnanden om andra åtgärder som ska säkerställa att de interimistiska åtgärder som denna domare förordnat om får full verkan (se, för ett liknande resonemang, beslut av domstolens ordförande av den 24 april 2008, kommissionen/Malta, C-76/08 R, EU:C:2008:252, punkt 19, och beslut av den 20 november 2017, kommissionen/Polen, C-441/17 R, EU:C:2017:877, punkterna 96, 97 och 99).
- 74 Det följer emellertid av domstolens praxis att sådana interimistiska åtgärder ska ha ett direkt samband med föremålet för huvudförandet (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 19 oktober 1976, Société pour l'Exportation des Sucres/kommissionen, 88/76 R, EU:C:1976:140, punkt 5, och av den 16 december 1980, Metallurgica Rumi/kommissionen, 258/80 R, EU:C:1980:296, punkt 21), ett krav om vilket det i huvudsak erinras i artikel 156.2 i tribunalens rättegångsregler, i vilka föreskrivs att en ansökan om interimistiska åtgärder enligt artikel 279 FEUF endast kan prövas om den görs av en part i ett mål som pågår vid tribunalen och har samband med det målet.
- 75 I detta sammanhang får de interimistiska åtgärder som vidtagits enligt artikel 279 FEUF inte överskrida gränserna för målet såsom de har fastställts genom talan i huvudförandet, i den meningen att de inte får ha ett annat syfte än att tillgodose intressena för en av parterna i en tvist vid tribunalen i syfte att inte göra den dom som avslutar huvudförandet illusorisk genom att frånta den dess ändamålsenliga verkan (se, för ett liknande resonemang, beslut av den

17 maj 1991, CIRFS m.fl./kommissionen, C-313/90 R, EU:C:1991:220, punkt 24, och beslut av domstolens ordförande av den 24 april 2008, kommissionen/Malta, C-76/08 R, EU:C:2008:252, punkt 15).

- 76 Följaktligen får domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder, eftersom en dom om ogiltigförklaring har till syfte att retroaktivt eliminera den ogiltigförklarade rättsakten från unionens rättsordning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 31 mars 1971, kommissionen/rådet, 22/70, EU:C:1971:32, punkt 60), bland annat, på grundval av artikel 279 FEUF, förordna att en av unionens institutioner inte ska anta en rättsakt som skulle innebära en form av genomförande av den ogiltigförklarade rättsakten eller som skulle medföra att vissa verkningar av denna rättsakt blir slutgiltiga.
- 77 Däremot kan domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder inte, utan att överskrida gränserna för ett mål om en talan om ogiltigförklaring, förordna om ett uppskov för en av unionens institutioner med ett förfarande som inte är beroende av den angripna rättsakten, i syfte att undvika att den rättsakt som antas vid utgången av detta förfarande innehåller samma rättsstridighet som den som denna talan avser.
- 78 Domstolen har visserligen slagit fast att vid ogiltigförklaring av en förordning vars verkan är begränsad till en väl avgränsad tidsperiod, har den institution som har avfattat denna en skyldighet att från de nya texter som kommer att införas efter domen om ogiltigförklaring, för att reglera perioderna efter denna dom, utesluta varje bestämmelse med samma innehåll som den som har fastställts vara olaglig (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 april 1988, Asteris m.fl./kommissionen, 97/86, 99/86, 193/86 och 215/86, EU:C:1988:199, punkt 29).
- 79 En dom om ogiltigförklaring har visserligen en bindande verkan som gäller både domslutet och domskälen till stöd för domslutet, men denna verkan kan inte medföra att en rättsakt mot vilken talan inte har väckts vid unionsdomstolarna och som skulle kunna anses vara olaglig på samma grund ska ogiltigförklaras (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 september 1999, kommissionen/AssiDomän Kraft Products m.fl., C-310/97 P, EU:C:1999:407, punkt 54). Vidare ankommer det inte på dessa domstolar att, inom ramen för en dom om ogiltigförklaring, ange vilka åtgärder den berörda institutionen ska vidta för att följa domen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 juni 1986, AKZO Chemie och AKZO Chemie UK/kommissionen, 53/85, EU:C:1986:256, punkt 23, samt dom av den 25 maj 1993, Foyer culturel du Sart-Tilman/kommissionen, C-199/91, EU:C:1993:205, punkt 17).
- 80 Av detta följer att en dom om ogiltigförklaring inte direkt får medföra att giltigheten av en rättsakt som antagits efter den ogiltigförklarade rättsakten ifrågasätts på grund av att denna senare rättsakt är behäftad med samma olaglighet som den ogiltigförklarade rättsakten.
- 81 Mot denna bakgrund skulle ett beslut av domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder om uppskov med ett förfarande som skulle kunna medföra att en sådan senare rättsakt antas innebära att den berörda sökanden inte garanteras ett skydd mot verkningarna av rättsakter som antagits av en institution, såsom föreskrivs i unionens primärrätt, utan ett förebyggande skydd av ett helt annat slag.
- 82 Domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder skulle således, i syfte att säkerställa ett sådant skydd, tvingas att pröva frågor som den berörda institutionen ännu inte har haft tillfälle att uttala sig om, och därmed föregripa behandlingen av saken och blanda ihop de olika faserna i de administrativa och rättsliga förfarandena (se, analogt, dom av den

11 november 1981, IBM/kommissionen, 60/81, EU:C:1981:264, punkt 20), trots att det inte ankommer på denna domare att träda i denna institutions ställe (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 5 oktober 1969, Tyskland/kommissionen, 50/69 R, EU:C:1969:42, s. 451).

- 83 Vidare innebär inte den omständigheten att domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder saknar behörighet att förplikta en av unionens institutioner att besluta om uppskov med ett förfarande som inte är beroende av en angripen rättsakt, i syfte att undvika att den rättsakt som antas efter detta förfarande innehåller samma olaglighet som den som gjorts gällande i en talan om ogiltigförklaring, i motsats till vad Nikita Dmitrievich Mazepin har gjort gällande, att den fråntar honom det domstolsskydd som han har enligt unionens primärrätt, genom att denna rättsakt kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring åtföljd av en ansökan om interimistiska åtgärder, vilken i förekommande fall kan medföra beviljande av interimistiska åtgärder enligt artikel 156.2 i tribunalens rättegångsregler.
- 84 Som framgår av punkt 65 i förevarande beslut hade, i förevarande mål, vid den tidpunkt då det överklagade beslutet undertecknades, inom ramen för den talan om ogiltigförklaring som Nikita Dmitrievich Mazepin väckt, yrkanden avseende de omtvistade rättsakterna framställts.
- 85 Emellertid ska, av de skäl som anges i punkterna 68 och 69 i förevarande beslut, de rättsakter som rådet kunde anta inom ramen för det aktuella förfarandet för ”återuppförande” anses följa av ett förfarande som är oberoende av de omtvistade rättsakterna och, i synnerhet, inte anses innebära ett genomförande av dessa sistnämnda rättsakter.
- 86 Vidare har de rättsakter som rådet får anta inom ramen för detta förfarande, mot bakgrund av denna institutions praxis, till syfte att vara tillämpliga under en senare period än den som regleras av de omtvistade rättsakterna, varför de inte kan göra dessa sistnämnda rättsakters verkningar slutgiltiga.
- 87 Av detta följer att den åtgärd som föreskrivs i punkt 1 i avgörandet i det överklagade beslutet saknar direkt samband med föremålet för den talan om ogiltigförklaring som Nikita Dmitrievich Mazepin har väckt vid tribunalen. I avsaknad av ett sådant samband, kan denna åtgärd inte anses utgöra en accessorisk åtgärd som har till syfte att säkerställa effektiviteten av de interimistiska åtgärder som tribunalens ordförande redan har förordnat om i de föregående beslut som vederbörande har meddelat i detta mål, vilka anges i punkterna 12 och 14 i detta beslut, eftersom tribunalens ordförande, genom dessa åtgärder, har förordnat om ett partiellt uppskov med verkställigheten av de rättsakter som avses i denna talan om ogiltigförklaring. Av detta följer att den åtgärd som förordnades i denna punkt 1 inte på ett giltigt sätt kunde vidtas enligt artikel 279 FEUF.
- 88 Detsamma gäller den åtgärd som förordnades i punkt 2 i avgörandet i det överklagade beslutet, eftersom denna begränsade sig till att garantera offentliggörandet av den åtgärd som förordnades i punkt 1 i avgörandet i detta beslut.
- 89 Den omständigheten att Nikita Dmitrievich Mazepin, efter dagen för undertecknandet av det överklagade beslutet, gav in en inlägga till tribunalen om justering av yrkandena i sin ansökan påverkar, under alla omständigheter, inte det ovan anförda, eftersom denna inlägga avser ogiltigförklaring av nya av rådet antagna rättsakter, vilka inte direkt är föremål för de åtgärder som anges i avgörandet i detta beslut.

- 90 Av detta följer att den andra grunden ska leda till bifall av överklagandet och att det överklagade beslutet ska upphävas i dess helhet, utan att det är nödvändigt att pröva den första, den tredje eller den fjärde grunden, eftersom punkt 4 i avgörandet i beslutet inte kan särskiljas från punkterna 1 och 3 i detta.

Ansökan om interimistiska åtgärder vid tribunalen

- 91 Enligt artikel 61 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol kan domstolen, när den upphäver tribunalens avgörande, själv slutligt avgöra ärendet, om detta är färdigt för avgörande, eller återförvisa ärendet till tribunalen för avgörande. Denna bestämmelse är även tillämplig på överklaganden som framställts enligt artikel 57 andra stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol (beslut av domstolens vice ordförande av den 24 maj 2022, Puigdemont i Casamajó m.fl./Europaparlamentet och Spanien, C-629/21 P(R), EU:C:2022:413, punkt 172 och där angiven rättspraxis).
- 92 I förevarande fall har tribunalen prövat målet innan de övriga parterna i målet haft möjlighet att inkomma med yttranden, i enlighet med artikel 157.1 i tribunalens rättegångsregler.
- 93 Mot denna bakgrund förefaller målet inte vara färdigt för avgörande och ska därför återförvisas till tribunalen för avgörande.

Rättegångskostnader

- 94 Då målet återförvisas till tribunalen för avgörande ska frågan om rättegångskostnader anstå.

Mot denna bakgrund beslutar domstolens vice ordförande följande:

- 1) **Beslutet av Europeiska unionens tribunals ordförande av den 7 september 2023, Mazepin/rådet (T-743/22 RIII), upphävs.**
- 2) **Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal.**
- 3) **Frågan om rättegångskostnader anstår.**

Underskrifter